

Kärnänkoski 11.- 13.6.2010

Vuoden 2010 perhojaoston reissu suuntautui suurelle osalle Koukun ja Paukun perhomiehistä hyvin tuntemille pelipaikoille Viitasaarelle. Odotukset olivat siis korkealla ensikertalaistenkin osalta ja vaikka aivan odotetunlaisia pupahätsinkejä ei ilmaantunutkaan, niin kalojakin saatiin. Perjantai- lauantai luvat onkinut ryhmä kouruttamaan toistakymmentä taimenta, joukossa myös todella hienoja yksilöitä, kuten Liikasen Juhan 58 cm taigeri. Eivät olleet joutaneet mökille nukkumaan ollenkaan mutta pienoisesta tukkasärystä päätellen näytti siltä, että kodalla oli sentään keretty piipahtaa..

Tilannekatsauksen, kotiutuvan ryhmän vinkit kahluuhousuissa ja kamojen mökille kускаamisen jälkeen ruvettiin miettimään taktiikkaa joka oli tietystikin ottaa rennosti ja säästää virtaa yötä varten. Tero vielä nostatti fiilinkiä tulilla ja kertasi meille junioreille edellisvuoden kalaa, joka oli yöllä juoksuttanut pitkin rantoja ja lopun varmaan arvaattekin.

Taktiikkaa ei tietenkään jaksettu noudattaa vaan koskea käytiin heti ronkkimassa siellä sun täällä ja tutustumassa pelipaikkoihin, olihan meitä kuitenkin tässä ryhmässä neljä, joille Kärnä ei entuudestaan tuttu ollut. Ehkä olisi voinut antaa kosken olla aivan rauhassakin muutaman tunnin mutta ei vaan malttanut.

Kohtuullisen hiljaista piteli ja vietettiin siinä aikaa kodalla kunnes puhelin soi ja OP:han siellä pyysi tulemaan niskalle tarkistamaan jonkun tamaanin rasvaevää. Tarvitsi kuulemma toisen mielipiteen onko kyseessä luomu vai istari. Evä todettiin ehjäksi joskin epäilyttävän pieneksi ja näin ollen kala laskettiin takaisin uimaan kuvien otton jälkeen. Pulska ja nätti taimen haksatti tälläkin kertaa ”lopulliseen vastaukseen kaikkiin kysymyksiin” perhofilosofi Tero Matilaisen sanoja lainatakseni. Suomeksi sanottuna Hare`s eariin.

OP, Kärnän asukka ja pelimiehen poseeraus.

Peli oli siis avattu meidänkin ryhmän osalta ja tapahtumia alkoi sinunaanua myös muille sitä mukaa kun ilta eteni. Tero ja Jani keskittyivät lähinnä hyväksi tietämiinsä paikkoihin ja saivatkin illan/yön aikana pari reipasta taimenta mieheen pupastamalla. Op:n kanssa sinkoiltiin ympäri koko aluetta mestoihin tutustuen. Osuttiin kyllä mekin aika kalaisaan kohtaan ja koiranleuat kehtasivat naljailla jotain istariparvesta. Oli siellä

jätkät evällisiäkin joukossa☺ Oli mukavaa vaihtelua Vaajavirran hieman erilaisen kalastuksen jälkeen onkia pirteitä taimenia pintaperhoillakin.

Ukot yöväijyssä kosken alla.

Erytisesti jäi mieleen sessio aivan ylimmällä niskalla jonne yöllä köntysteltiin kyttäilemään kaloja. Spotattiinkin kaksi; toinen heittokantaman ulottumattomissa mutta toinen vaivaisen kolmen metrin päässä. Kala ruokaili säännöllisesti pintakalvosta ja kooksi arvioitiin n.45 cm. Konsensus ei ollut aivan täydellinen siitä oliko kala harjus vai taimen, mutta luultavasti taimen. Jani sai kunnian mennä ensimmäisenä yrittämään ja homma menikin nappiin, sillä ylävirran puolelta kalan ruokailulinjalle uitettu lateksipupa kelpasi ensi yrittämällä. Se sivuseikka että kala irtosi, ei näyttänyt harmittavan. Sen verran kala taisi kuitenkin saada leuoilleen, että vaikka ruokailu näytti jatkuvan, niin Teron tanssiin kutsuun ei vastattu enää myöntävästi.

Tästä sitten hajaannuttiin ympäri aluetta, Tero ja Jani "päivystyspaikoilleen" ja muut minne lie menivätkään. Jossain vaiheessa huomasin että hämärä alkaa taittumaan ja on ehkä pikku hiljaa aika valua nukkumapuuhiiin. Kodalla nuokkuikin jo Ville joka oli kyllä saanut kaksi taimenta nousemaan vaappuun, niitten kuitenkaan tarttumatta ja OP, joka ihme kyllä malttoi jo hellittää hetkeksi kalojen kurmuuttamisen. Tero , Kalle ja Janikin totesivat iän tuoman karstan tuntuvan elimistössä ja sängyssä nukkumisen kutsuvan houkuttelevasti. Ennen olisi kuulemma vedetty koko yö putkeen.

Porukkamme kerkesi käydä nukkumassa vuokramökin luksussa peräti neljä tuntia jonka jälkeen utterimmat jaksoivat vielä kalastaa luvat loppuun asti. Reissusta jäi hyvä fiilis, joskin näin hienoja paikkoja olisi mukavampi kalastaa ainakin kaksi päivää putkeen, varsinkin kun ryhmämme tehokas peliaika taisi jäädä melko vähäiseksi. Eipä sillä, se on vain osoitus siitä että hauskaa oli ja tulilla viihdyttiin. Kiitos taasen kaikille mainiosta seurasta!

Mukana olivat:

Perjantain "dream team": Härski, Eppu, Juha, jupe ja Kosti

Lauantain "sunnuntai kalastajat": Tero, Roope, OP, Jani, Kalle, Ville